

RODENBACH'S VRIENDEN, op 21 mei 1887 door zes studenten opgericht als Taalminnend Studentengenootschap en als Gilde aan de Gentse universiteit, met steun van vooral prof. A. de Ceuleneer, die erevoorzitter werd en dat meer dan een kwart eeuw zou blijven. Opzet was bundeling van de Vlaamsgezinde katholieke studenten, enerzijds tegen de invloed van het toen liberale 't Zal wel Gaan, anderzijds omdat de Association Générale des Etudiants Catholiques (in het vorige decennium vooral tegen de liberale studenten opgericht door, onder meer, Joris Helleputte) nauwelijks plaats bood aan Vlaamse verlangens.

Een der eerste acties was de verzending van een verzoekschrift op 20 december 1887 ten gunste van het wetsvoorstel-Coremans; dergelijke verzoekschriften zouden nog verscheidene malen worden verstuurd. Jarenlang zouden de activiteiten van de Rodenbach's Vrienden echter hoofdzakelijk van culturele aard zijn (waarbij we op een opvallende zelfwerkzaamheid van de leden moeten wijzen) en ook veel algemeen vormende voordrachten omvatten (wat een constante was in de toenmalige studentenbeweging). Tot de Eerste Wereldoorlog legden ze een zelden verflauwend animo aan de dag; het ledental schommelde tussen vijftig en honderd; de procentuele deelneming ervan aan het verenigingsleven lag zeer hoog. Als publikaties gaven ze (ongeregeld) eigen jaarboeken uit en in 1910 waren zij het die het maandblad Hoogstudent lanceerden (waarmee ze echter méér dan slechts hun eigen leden wilden bereiken) en het tot zijn verdwijnen zouden leiden. Verder kregen ze publikatieruimte voor jaarverslag en Vlaamse letterkundige proeven in de van 1902 af verschijnende Almanach van de Association Générale, waaruit ze waren voortgekomen. De Rodenbach's Vrienden hebben het initiatief genomen voor de Studentencongressen voor de vernederlandsing van de (eigen) universiteit; ze hielden ook geregeld contact met Leuven (Met Tijd en Vlijt en het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, KVHV); in 1911 zouden ze, vooral met Lovanienses, het Algemeen Katholiek Vlaamsch Hoogstudentenverbond (AKVHV) oprichten, waarvan ze de Gentse tak uitmaakten.

De strijd voor de vernederlandsing van Gent bracht hen er ook toe sterker naar buiten te treden; verscheidene leden traden op als sprekers elders in Vlaanderen, in samenwerking met het Algemeen Nederlands verbond (ANV). Later engageerden ze zich ook in de taalgrensactie (1912) van hun oudvoorzitter J. Goossenaerts en oud-secretaris A. Debeuckelaere; deze heeft ook nog een Bond van Oud-leden der Rodenbach's Vrienden gesticht, waarvan de activiteiten door zijn vertrek uit Gent (1912) opgehouden zijn.

Op sociaal gebied waren ze de enige studentenvereniging te Gent die „deelnam aan den stoet onzer Vlaamschgezinde anti-socialistische werklieden” en zelfs omhalingen voor stakers organiseerde. Deze democratische pogingen, samen met de intensivering van de strijd voor Gents vernederlandsing, hebben ongetwijfeld de verhouding met de Association Générale steeds onbehaaglijker gemaakt; ze kwamen er dan ook vrijwel los van te staan. Door oorlogsomstandigheden verdwenen, werd hun rol aan de vernederlandsingste universiteit enigszins overgenomen door het Ruusbroec-Ge-

nootschap, dat o.m. op prof. L. Dosfel kon rekenen. In het academisch jaar 1919-'20 heeft August E. de Schryver, toen student in de rechten, de vereniging heropgericht en tevergeefs getracht archief en vlag terug te krijgen. De abnormale studieregeling (voor oud-strijders) bemoeilijkte echter het studentenleven, en de vroegere rol van centraal Vlaamsgezind organisme was in 1919 al overgenomen door het Algemeen Vlaamsch Hoogstudentenverbond (AVHV-tak Gent); als katholieke organisatie ondervonden de opnieuw opgerichte Rodenbach's Vrienden tegenwerking van de solide gevestigde conservatieve Association Générale en konden ze weinig stellen tegenover de geestelijke leiding van pater J. Callewaert (Studentenretret, later Thomas). Op een nog niet achterhaald moment (reeds in 1923 ?) werden ze hervormd tot KVHV-Gent, dat echter door de overheersende positie van het AVHV evenmin kon uitgroeien. Op 19 november 1930 dook de naam Rodenbach's Vrienden weer op bij de stichting van de gezelligheidsvereniging van de Roeselarenaars die te Gent studeerden en zich organiseerden in een Seniorenkonvent (SK) naar het voorbeeld van Leuven (onder impuls van Mon de Goeyse). Van deze vereniging vindt men levenstekenen tot eind van de jaren 1930, maar ze had niets meer gemeen met de vereniging uit de jaren 1887-1923.